

عنوان مقاله:

بررسی راه حل باربور برای حل تعارض بین علم و دین با توجه به تقریر کارول از این تعارض ۲

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 18، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید محمد حسن آیت اله زاده شیرازی - هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

سید حسام الدین جلالی تهرانی - هیئت علمی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ایان باربور در کتاب "دین و علم" از انحاء ارتباط میان علم و دین سخن گفته است. او ارتباط میان "روش های علم" و "روش های دین" را بررسی کرده و برای ارائه دیدگاهی نظام مند، انحاء این ارتباط را در چهار مدل توضیح داده است: تعارض، استقلال، گفتگو و وحدت. به نظر می آید که او مدلهای غیر از تعارض را صرفاً برای حل و رفع مدل تعارض فرا خوانده است. در نهایت، از میان این مدل های ممکن تنها از مدل گفتگو برای حل تعارض جانبداری می کند. امروزه تمرکز بسیاری از صاحب نظران در تعارض علم و دین بر روی راه حل باربور و توسعه ی آن است. در این مقاله نشان می دهیم که راه حل باربور برای حل تعارض بین علم و دین در مواردی خاص (مثل مورد کارول) کارا نیست. این از آن رو است که اساساً تعارضی که کارول مطرح می کند، از نوع تعارض پیشینی مورد ادعای باربور نیست، و برای حل تعارض کارولی باید به سمت راه حلهای دیگر پیش برویم. این راه حلها، گرچه به طور مبسوط در این مقاله بحث نشده است، میبایست پسینی و اساس مطالعات محتوایی و تاریخی علم استوار باشد

کلمات کلیدی:

باربور- کارول- علم، دین- تعارض پسینی- ترابط پیشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292562>

